

מ"ת (חיפה) 70628-12-24 - מדינת ישראל נ' בלאל ביאדסי
(עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 70628-12-24 מדינת ישראל נ' ביאדסי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 547931/2024

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיב
בלאל ביאדסי (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

זוהי החלטה בבקשת המבקשת לפסול את רישיון הנהיגה של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 70599-12-24.

1. לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיב ביום 26/12/24, ביום 24/12/24 בשעת בוקר בעתלית המשיב הסיע במיניבוס שבחזקתו חמישה תושבים זרים שלא היו מורשי כניסה, שהייה או עבודה במדינת ישראל. למשיב יוחסה עבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**).

2. ביום האירוע המשיב נעצר. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני ולפסילת רישיון הנהיגה שלו עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. עוד נטען כי מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות המשיב לביטחון הציבור.

3. לאחר שב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילה למעצר עד תום ההליכים, בהחלטה מיום 26/12/25 הוריתי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בתנאים ובערבויות עליהם הסכימו הצדדים. באשר לפסילת הרישיון, הסכימו הצדדים לסכם את טיעוניהם בכתב.

4. לטענת ב"כ המבקשת בסיכומיה, בית המשפט מוסמך לפסול את רישיונו של המשיב מכוח סעיף 45 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. לשיטתה, המשך נהיגת המשיב מסכן את ביטחון הציבור, שכן קיים סיכון לכך שהמשיב יחזור על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. בנוסף, לחובתו 21 הרשעות תעבורה קודמות - דבר המעצים את מסוכנותו לציבור בכללותו ולמשתמשי הדרך בפרט. ב"כ המבקשת הפנתה להחלטות בהן הורו בתי משפט שונים על פסילת רישיונות נהיגה של הנאשמים בעבירות דומות עד תום הליכים.

ב"כ המשיב טען כי למשיב לא מיוחסות עבירות תעבורה "קלאסיות". כתב האישום ובקשת המעצר לא מפרטות נסיבות או טעמים המלמדים על סכנה הנשקפת מאופן נהיגת המשיב. עוד נטען כי מקום בו המבקשת נותנת אמון במפקחיו של המשיב ומסכימה למעצרו בפיקוח אלקטרוני, היא לא יכולה לטעון שאותם מפקחים לא יוכלו למנוע ביצוע עבירות תעבורה ע"י המשיב. אף אם קמה עילה לפסילת הרישיון - עילה זו אוינה ע"י המעצר בפיקוח אלקטרוני ופיקוח אנושי. עוד נטען כי מאז מעצרו בפיקוח אלקטרוני המשיב נסע לדיונים בעניינו 3 פעמים מבלי שרישיונו נפסל. ב"כ המשיב טען כי עסקין בנהג מיניבוס מקצועי מזה 20 שנה, ובהתחשב בוותק נהיגתו, עברו התעבורתי הינו קל.

דין והכרעה

5. סעיף 45(א) לפקודת התעבורה המסמיך את בית המשפט לפסול רישיונו של אדם שהואשם בעבירת עוון או פשע קובע:

"(א) הוגשו הודעות אישום או כתב אישום נגד בעל רישיון נהיגה או בעל רישיון רכב על עוון או פשע, שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו רשאי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפסול את בעל הרישיון מהחזיק בו, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, או בא כוחו או שוטר, אם היה משוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאשם האמור או המשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לציבור, ואם אין הנאשם פסול לפי סעיף 46.

מלשון הסעיף עולה כי פסילת רישיון נהיגה עד תום ההליכים תתאפשר בהתקיים שני תנאים מצטברים: (1) ביצוע העבירה התאפשר או הוקל ע"י נהיגה או שימוש ברכב; ו-(2) המשך נהיגת הנאשם מהווה סכנה לציבור.

6. המשיב עומד לדין בגין ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. תכליתו של סעיף 45 לפקודת התעבורה אינה ענישתית אלא מניעתית, שכן הוא חל על מי שטרם הורשע ועומדת לו חזקת החפות. הסעיף הינו כללי ולא מפרט את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת הפעלת הסמכות הנתונה על פיו. עם זאת, מלשון הסעיף ותכליתו ברור כי הפעלת סמכות פסילה עד תום הליכים בעבירות שאינן עבירות תעבורה תיעשה במקרים בהם נשקף מהנאשם סיכון לאו דווקא בפן התעבורתי. במילים אחרות, שיקולי מסוכנות הנובעת מאופן נהיגת הנאשם אינם השיקולים הבלעדיים ואף לא בהכרח השיקולים המרכזיים. **בהחלט יתכן מצב בו יישלל רישיונו של נאשם**

שהמסוכנות הנשקפת לציבור מאופן נהיגתו אינה גבוהה או אפילו נמוכה.

7. גם חוק הכניסה לישראל לא מפרט שיקולים שיש לשקול בעת פסילת רישיון נהיגה של מי שהואשם בעבירות מכוחו. עם זאת, סעיף 12א(ג)(4)(2) לחוק הכניסה לישראל מסמך את בית המשפט לגזור על הנאשם, בין היתר, עונשי פסילת רישיון נהיגה:

"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי הסעיפים הקטנים המפורטים להלן רשאי להורות על פסילת הנידון מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לעניין עבירה לפי סעיפים קטנים (ג)(1) או (ג)(5) - לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים;

(ב) לעניין עבירה לפי סעיפים קטנים (ג)(1א) [עבירה זו מיוחסת למשיב - ב.ש.] או (ג)(6) - לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

לשיטתי, ניתן ללמוד מהוראה זו על אבחנה שעושה המחוקק ביחס לעבירות שונות לפי חוק הכניסה לישראל. הסמכות לגזור עונש של פסילת רישיון נהיגה משליכה גם על השיקולים שיש לשקול בעת פסילת רישיון עד תום הליכים. כך, בעבירות של העסקת שוהה בלתי חוקי או הלנתו, בהן בית המשפט לא מוסמך לגזור עונש של פסילת רישיון נהיגה, ככלל לא יהיה מקום גם לפסילה עד תום הליכים. אני שולל כי יימצאו מקרים חריגים בהם מסוכנות הנשקפת ממי שמואשם בעבירות אלה תצדיק, או אף תחייב, פסילת רישיון נהיגה כאמצעי מניעה, אלא שלשיטתי יהיה מדובר במקרים חריגים בלבד.

8. שונים פני הדברים עת עסקין בעבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי, לגביהן הסמך המחוקק את בית המשפט לגזור בין היתר גם עונש של פסילת רישיון נהיגה. לשיטתי, הדבר מהווה אינדיקציה לכך שמסוכנות הנשקפת ממי שמואשם בעבירות אלה עשויה להצדיק במקרים מתאימים גם פסילה עד תום הליכים.

בהקשר זה אני מוצא טעם לאבחנה נוספת. בעוד שבעבירות לפי סעיפים 12א(ג)(1) ו-12א(ג)(5) (הסעת שב"ח והרשאה לשב"ח חסר רישיון נהיגה לנהוג ברכב הרשום בישראל) ניתן לגזור פסילה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, בעבירות לפי סעיפים 12א(ג)(1א) ו-12א(ג)(6) - הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות וניהול או ארגון שירותי הסעה במטרה לאפשר כניסה לישראל שלא כדין - ניתן לגזור פסילה ממושכת יותר, עד שנתיים. בכך אני רואה אות ברור של המחוקק לפיו מסוכנותם של האחרונים גבוהה יותר ולכך, כאמור, השלכה ישירה על סוגיית פסילת רישיון נהיגה עד תום הליכים.

9. שיקול מהותי נוסף נובע מהכלל המוכר בדיני מעצרים לפיו אין זה ראוי שמשך מעצרו של נאשם יעלה על העונש הצפוי לו באם יורשע (ראה למשל בש"פ 5142/99 ילנה מורוזובה נ' מדינת ישראל, נג(5) 643 (1999), שם נקבע כי בית המשפט "...ייתן דעתו לכך שהתקופה שבה היה הנאשם נתון במעצר ובמאסר, לא תעלה על העונש שהוא צפוי לו אם יורשע." (ההדגשה אינה במקור - ב.ש.)). סבורני כי מן הראוי ליישם כלל זה גם באשר לפסילה עד תום הליכים.

10. מן הכלל אל הפרט. המשיב, כבן 50, נהג מיניבוס מקצועי, עומד לדין בגין עבירת הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות - עבירה הקשורה במישרין לנהיגה. באם יורשע, צפוי המשיב לפסילת רישיון נהיגה לתקופה לא קצרה. מעובדות כתב האישום ומתיק החקירה עולה כי מדובר בהסעה עבור בצע כסף, תוך שטענת המשיב לפיה התושבים הזרים הציגו לו היתרי שהייה מזויפים נסתרת ע"י הראיות שנאספו (בפרט פריקת הטלפונים הניידים של התושבים הזרים). הנסיבות המתוארות מלמדות על מסוכנות לביטחון הציבור הנובעת במישרין מנהיגתו של המשיב. לעניין עברו התעבורתי של המשיב, אכן לחובתו 21 הרשעות קודמות. עם זאת, מדובר בנהג מקצועי שקיבל רישיון נהיגה לפני למעלה מ-30 שנה ואין לחובתו הרשעות בעבירות של נהיגה בפסילה או בשכרות או גרימת תאונות דרכים. הרשעתו האחרונה היא משנת 2016. בנסיבות אלה, איני סבור כי עברו התעבורתי של המשיב מגביר באופן מהותי את מסוכנותו.

מהאמור לעיל עולה כי נשקפת מהמשיב מסוכנות לביטחון הציבור בעוצמה גבוהה שמחייבת הרחקת המשיב מעיסוק בנהיגה.

11. המאבק בתופעת כניסת שוהים בלתי חוקיים הינו צו השעה. מדינת ישראל מצויה במלחמה קשה וחשופה לפיגועים המבוצעים ע"י שוהים בלתי חוקיים. בהקשר אחר נפסק, כי מאז תחילת המלחמה השתנתה נקודת האיזון לא רק בטיפול בעבירות שב"ח, אלא גם ביחס לעבירות אחרות הנלוות לתופעת שהייה בלתי חוקית. בימים אלה יש לתת משקל מוגבר לאינטרס הציבורי שבמניעת תופעת ההסתננות:

"...לא יכולה [להיות] מחלוקת שבשעת מלחמה מתעצמת ביותר גם מסוכנותו של אזרח ישראלי שבחר בודעין להסיע שוהים בלתי חוקיים ממקום למקום בתחומי המדינה" (עמ"ת (מחוז-ב"ש) 55109-10-23 **עאטף הואשלה נ' מדינת ישראל**, החלטה מיום 12/11/23, פורסם ב"נבו").

ראה גם בש"פ 7911/23 **אבו טעימה נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 2/11/23); עמ"ת (מחוז-מרכז) 26204-10-23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 18/10/23) והחלטות נוספות בהן נקבע כי בשל המצב הביטחוני עילת המסוכנות הנובעת מעבירות שב"ח (ונלוות להן) מתעצמת באופן משמעותי.

12. לתמיכה בטיעוניה ב"כ המבקשת הפנתה, בין היתר, לת"פ (שלום חד') 45467-10-23 **מדינת ישראל נ' עודאי אבו חסין**. בהחלטה מיום מיום 12/8/24 הורה בית המשפט על ביטול פסילה עד תום הליכים בחלוף 10 חודשים, בכפוף להגדלת הערבויות, בציינו:

"...עיון בפסיקות של בתי המשפט בעבירות דומות מגלה כי על דרך הכלל לא מוטלים עונשי פסילת רישיון נהיגה המגיעים כדי 10 חודשי שלילה, ולרוב מדובר בעונשי פסילה מתונים וקצרים יותר.

דומני כי כאשר מדובר בפגיעה באינטרס ממשי של נאשם - בוודאי כאשר מדובר במעצרו מאחורי סורג ובריח, אך גם כאשר מדובר בסנקציות אחרות, שמשמשות הן תנאי מגביל והן רכיב של ענישה צפויה עתידית, כדוגמת פסילת רשיון נהיגה, על בית המשפט לשקול גם את הפגיעה בנאשם בהשוואה לעונש שהוא עשוי לספוג במסגרת גזר הדין."

אציין כי באותו עניין היה מדובר בנאשם שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, לא נענה לדרישת כוח צבאי שהיה במקום לעצור את רכבו ובהמשך נמצא מחזיק על גופו סכין - נסיבות החמורות יותר מאשר בעניינו.

13. אעיר, כי לא מצאתי שהעובדה שהמשיב נעצר בפיקוח אלקטרוני מבלי שרישיון הנהיגה שלו נפסל מלמדת כי לא נשקפת מנהיגתו מסוכנות המצדיקה הימנעות משלילת רישיונו.

14. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים הרלבנטיים, נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשך נהיגת המשיב בהיותו נהג מקצועי שלכאורה הסיע חמישה תושבים זרים, אין מנוס מפסילת רישיון הנהיגה של המשיב.

עם זאת, בהתחשב בעונש הצפוי למשיב באם יורשע ולאור עברו התעבורתי כמפורט לעיל, בשלב זה אני מוצא להגביל את משך פסילת רישיון הנהיגה של המשיב ל-6 חודשים מהיום או עד תום ההליכים בעניינו, לפי המוקדם.

המשיב יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט לאלתר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג שבט תשפ"ה, 11 פברואר 2025,
במעמד הצדדים.